

24.7.2019

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 1099/2018 af Józef Drzazgowski, polsk statsborger, og 531 medunderskrivere, om miljøkatastrofen forårsaget af udvinding af kul i åbne brud i det østlige Wielkopolska

1. Sammendrag

Andrageren repræsenterer borgere i kommuner på grænsen til Wielkopolska og Kujawy, som i mere end 10 år har advaret mod den trussel mod miljøet, som brunkulsminer udgør i regionen. Der blev i 2008 indgivet en klage til Kommissionen vedrørende en ukorrekt gennemført miljøkonsekvensvurdering. Den polske regering har ikke reageret på opfordringer til overholdelse af miljøbestemmelserne, f.eks. ved Gopło-søen: En af minerne drives uden gyldige vandtilladelser, og de aktive miner har en stadig mere negativ indvirkning på miljøet. De hydrologiske forhold, vandressourcerne og vandkvaliteten forringes, mens adskillige Natura 2000-beskyttede områder, værdifulde arter og naturtyper, som er beskyttet af fugle- og habitatdirektiverne, er truet. Tørke og tungmetalfurening er ikke den eneste virkning af denne omfattende udnyttelse af brunkul. På trods af protester i lokalsamfundet og på trods af den skade og det tab, som borgerne og miljøet lider under, er udvinding af brunkul fortsat en prioritet for den polske regering, og de fysiske planlægningsprogrammer, der er iværksat af centrale og lokale myndigheder, reducerer lokalsamfundenes rolle og evne til at deltage i beslutningstagningen vedrørende fysisk planlægning og minedrift i regionen.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 26. februar 2019). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 227, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 24. juli 2019

Kommissionens bemærkninger

Den 20. oktober 2008 modtog Kommissionen en klage vedrørende en potentiel betydelig negativ virkning på to områder, der er beskyttet i henhold til habitat-¹ og fugledirektivet², forårsaget af den åbne brunkulsmine i Tomisławice (i det følgende betegnet "projektet").

I sit svar på den supplerende begrundede udtalelse kom Polen ind på resultaterne af den numeriske og hydrogeologiske model.

Ifølge de polske myndigheder vil den udvidede sænkningstragt forårsaget af driften af Tomisławice-minen ikke have nogen indvirkning på de beskyttede naturtyper og levesteder for arter i Natura 2000-lokaliteterne. Gopło-søen ligger i et uigennemtrængeligt og delvist gennemtrængeligt vandområde, som praktisk talt gør, at den er isoleret fra de vandførende lag, der er udsat for dræn fra minedriften. Resultaterne af overvågningen af naturtyper, plantearter og ynglefugle viste ingen væsentlige ændringer i vandforbindelserne i Gopło-søen eller forringelse af naturtyper eller levesteder for arter.

Oplysningerne og forklaringerne fra de polske myndigheder er tilfredsstillende. På dette grundlag og under hensyntagen til andre oplysninger og faktuelle elementer, som Kommissionen i dag råder over, har Kommissionen ikke grund til at gribe yderligere ind, og det er ikke nødvendigt at fortsætte traktatbrudsproceduren.

Grunden hertil er for det første, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser til, at man kan konkludere, at Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivet, navnlig i forbindelse med indvirkningen af Tomisławice-minen på Natura 2000-områdernes integritet.

Det bør desuden understreges, at ansvaret for, at EU-retten anvendes korrekt, primært påhviler medlemsstaterne. Kommissionen vil i den forbindelse gerne henvise til sin nuværende forpligtelse til en strategisk tilgang til håndhævelsen af EU-retten, som afspejles i meddelelsen "EU-retten: Bedre resultater gennem bedre anvendelse"³. Denne tilgang er retningsgivende for Kommissionen, når den træffer afgørelse om, i hvilke tilfælde den vil indlede en traktatbrudsprocedure inden for rammerne af dens skønsmæssige beføjelser som fastlagt i traktaterne. I overensstemmelse med denne tilgang accepterer Kommissionen i princippet, at myndighederne på nationalt plan er bedre stillede til at vurdere sagen og foreslå løsninger, hvis de mener, at dette er berettiget, i de individuelle tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelige indicier på en udbredt praksis, manglende overensstemmelse mellem den nationale lovgivning og EU-retten eller en systematisk overtrædelse af EU-retten. I januar 2019 afviste selvstyreklagenævnet at annullere den anfægtede miljøafgørelse vedrørende projektet. Parterne havde ret til at anmode om fornyet behandling af sagen. Kommissionen har ikke oplysninger om, hvorvidt de har benyttet sig af denne ret.

---

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (*EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7*).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (*EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7-25*).

³ C/2016/8600.

Konklusion

Eftersom det væsentlige problem, som lå til grund for indledningen af traktatbrudsproceduren, nu er løst, afsluttede Kommissionen denne procedure den 11. april 2019. Andrageren, som også er klageren, blev underrettet om traktatbrudsproceduren og blev opfordret til at anmode om retslig eller administrativ prøvelse på nationalt plan.